

Terwijl Hij met mij sprak (Dan. 10:19)

Daniël was ontzet, toen hij 'dit grote gezicht' zag. Alle kracht verloor hij. Hij zag dit keer de Heer in een gestalte zoals hij Hem nog nooit van tevoren gezien had, in een gedaante van een mens. En hij vreesde. Maar net zoals bij Johannes op Patmos werd er een hand op de verslagen Daniël gelegd, de hand van de Heer, die machtige, maar ook liefderijke hand (Dan. 10:10).

Net zoals bij Johannes op Patmos werd door Daniël de stem van de Heer vernomen. De stem van de Heer, die heerlijke, maar ook van hartelijke liefde getuigende stem. 'Toen raakte mij weer aan Een, als in de gedaante van een mens; en Hij versterkte mij. En Hij zeide: Vrees niet, gij zeer gewenste man, vrede zij u, wees sterk, ja wees sterk! En terwijl Hij met mij sprak, werd ik versterkt, en zeide: Mijn Heere spreke, want Gij hebt mij versterkt' (Dan. 10:18-19).

Alle vrees werd weggenomen door de vriendelijke tegenwoordigheid van de Heer, door de liefderijke hand van Hem Die de gedaante van een mens had. Daniëls hart werd versterkt door Hem Die met Zijn bemoedigende woorden tot hem sprak.

Is dit niet ook voor ons heerlijk? De tegenwoordigheid van de Heer verkwikt ons. Met Zijn kracht, met Zijn gezag en met Zijn grote liefde is Hij bij ons. Een ogenblik mogen wij verschrikt voor Hem neervallen – want wie zijn wij in Zijn heilige tegenwoordigheid! – maar de doorboorde hand die Hij op ons legt, stelt ons niet alleen gerust, maar brengt ons ook tot aanbidding.

Zo is het ook met de stem van de Heer. Die versterkt ons. 'Terwijl Hij met mij sprak, werd ik versterkt'. Zo getuigde Daniël. Kunnen ook wij dit niet zeggen? Hoe vaak heeft de Heer al tot ons persoonlijk gesproken, onder andere in de bijeenkomst van de gelovigen, of wanneer wij als broeders en zusters samen over Hem spraken, maar ook als wij thuis alleen waren en Gods Woord onderzochten bij het lezen van opbouwende geschriften. Zijn we dan niet versterkt? Ja, we kunnen getuigen dat wij vele keren versterkt werden, terwijl Hij met ons sprak. Als we luisteren wanneer Hij met ons spreekt, dan worden we opgericht, opgebeurd; dan wordt de vrees weggenomen; dan worden we versterkt, door Hem Zelf versterkt!

Maar velen van ons met wie de Heer sprak, onttrokken zich later aan de indruk van het ogenblik. De Heer sprak. De Heer overtuigde van schuld. De Heer getuigde van genade en liefde. Men zag zichzelf in Gods licht. Men voelde dat men geen reden had tot vrees, maar tot belijdenis van eigen gebreken. Men erkende de liefdevolle tegenwoordigheid van de Heer en Zijn vriendelijke stem. Maar later luisterde men dan naar het eigen hart in plaats van naar de Heer, naar de stem van anderen in plaats van naar de stem van de Heer. En dan verloor men de zegen van die ogenblikken toen Hij sprak.

Mochten we toch meer naar de stem van de Heer luisteren! Het is een kenmerk van de schapen, dat zij de stem van de Herder kennen. Die stem roept ons bij onze naam. Die stem kunnen we horen en volgen. Die stem bemoedigt en vertroost. Er is niets beter, niets veiliger, niets heerlijker ook, dan te luisteren als de Heer tot ons spreekt, te luisteren naar alles wat Hij tot u en mij persoonlijk te zeggen heeft, blijvend te luisteren. Er is geen twijfel aan: dan worden we versterkt.

Zijn stem zegt ook tot ons: 'Vrees niet ... vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk!'